



Trải nghiệm cùng văn bản

Trầu trầu trầu trầu

Mày làm chúa tao

Tao làm chúa mày

Tao không hái ngày

Thì tao hái đêm.

(Câu hát của bà em)

Đã ngủ rồi hả trầu?
Tao đã đi ngủ đâu
Mà trầu mà đã ngủ
Bà tao vừa đến đó
Muôn có mấy lá trầu
Tao không phải ai đâu
Đánh thức mà để hái!

Trầu ơi, hãy tỉnh lại!
Mở mắt xanh ra nào
Lá nào muốn cho tao
Thì mà chia ra nhé
Tay tao hái rất nhẹ
Không làm mà đau đâu...

Đã dậy chưa hả trầu?
Tao hái vài lá nhé
Cho bà và cho mẹ
Đừng lụi đi trầu ơi!

1966

(Trần Đăng Khoa, *Góc sân và khoảng trời*, NXB Văn hoá dân tộc, 1999)



Suy ngẫm và phản hồi

1. Khi “đánh thức trầu”, cậu bé dường như không chỉ tin rằng trầu có thể nghe được điều mình nói mà còn muốn trầu nhìn thấy mình nữa. Các chi tiết nào cho em biết như vậy?
2. Cách xưng hô “mày”, “tao” và việc lặp lại các lời “đánh thức trầu” (“Đã ngủ rồi hả trầu?”, “Trầu ơi, hãy tỉnh lại!”, “Đã dậy chưa hả trầu?”) ở đầu mỗi đoạn thơ thể hiện tình cảm thế nào giữa cậu bé với cây trầu?
3. Theo em, vì sao mỗi khi muốn hái trầu vào ban đêm, cậu bé cũng như bà và mẹ mình, phải gọi cho trầu tỉnh ngủ rồi mới xin “hái vài lá”? Điều này cho thấy cách đối xử với cây cối trong vườn của người dân quê như thế nào?
4. Từ câu hát của người bà “Trầu trầu trầu trầu/ Mà làm chúa tao/ Tao làm chúa mày”... cũng như lời “đánh thức trầu” của cậu bé trong bài thơ, em nghĩ thế nào về quan niệm: “Con người là chúa tể của muôn loài”?